

LBRIS

We know
books

CRISTIAN
MUNTEAN

CULOAREA ZILEI
jurnal poetic

THE COLOR OF THE DAY
poetic diary

LA COULEUR DU JOUR
journal poétique

EL COLOR DEL DÍA
diario poetico



EDITURA
CREATOR
BRAȘOV, 2025

C U P R I N S

CONTENTS • SOMMAIRE • CONTENIDO

PREFAȚĂ <i>de Liliana Ursu</i>	7
FOREWORD	10
PRÉFACE	13
PRÓLOGO	16
MANSARDĂ	19
ATTIC	21
MANSARDE	22
ÁTICO	23
LOC	25
PLACE	26
LIEU	27
LUGAR	28
TIMP	29
TIME	31
TEMPS	32
TIEMPO	33
POARTĂ	35
GATE	36
PORTAIL	37
PUERTA	38

DOR	39
LONGING	41
NOSTALGIE	42
ANHELO	43
ASFINȚIT	45
DUSK	46
CRÉPUSCULE	47
ATARDECER	48
VIS	49
DREAM	51
RÊVE	52
SUEÑO	53
VEGHE	55
VIGIL	56
VEILLÉE	57
VIGILIA	58
SENIN	59
CLEAR SKIES.....	61
CIEL SEREIN	62
SERENO	63
TERASA	65
THE TERRACE.....	66
LA TERRASSE.....	67
LA TERRAZA	68
CULORI	69
COLOURS	71
COULEURS	72
COLORES	73
BARCA	75
THE BOAT	76
LA BARQUE	77
EL BARCO	78

ZI	79
DAY.....	81
JOUR.....	82
DÍA.....	83
TIBERIADA	85
THE TIBERIAS.....	86
LA TIBÉRIADE.....	87
TIBERÍADES.....	88
AMINTIRE	89
MEMORY.....	91
SOUVENIR.....	92
RECUERDO.....	93
MUȘCHETARI	95
MUSKETEERS.....	96
MOUSQUETAIRES.....	97
MOSQUETEROS.....	98
BISERICĂ	99
CHURCH.....	101
ÉGLISE.....	102
IGLESIA.....	103
SAT	105
VILLAGE.....	106
VILLAGE.....	107
PUEBLO.....	108
TURN	109
TOWER.....	111
TOUR.....	112
TORRE.....	113
TĂCERE	115
PASSING.....	116
PASSAGE.....	117
PASO.....	118

RAI	119
HEAVEN.....	121
PARADIS.....	122
PARÁISO.....	123
COPILĂRIE	125
CHILDHOOD.....	126
ENFANCE.....	127
INFANCIA.....	128
ZARE	129
THE DISTANCE.....	131
HORIZON.....	132
LEJANÍA.....	133
ASFINȚIT	135
DUSK.....	136
CRÉPUSCULE.....	137
ATARDECER.....	138
DANS	139
DANCE.....	141
DANSE.....	142
BAILE.....	143
INCERTITUDINE	145
UNCERTAINTY.....	146
INCERTITUDE.....	147
INCERTIDUMBRE.....	148
TURCOAZ	149
TURQUOISE.....	151
TURQUOISE.....	152
AZUL TURQUESA.....	153
AȘTEPTARE	155
WAITING.....	156
ATTENTE.....	157
ESPERA.....	158

STARE	159
STATE OF BEING.....	161
ÉTAT.....	162
ESTADO.....	163
VIITOR	165
FUTURE.....	166
AVENIR.....	167
FUTURO.....	168
AMIAZĂ	169
NOON.....	171
MIDI.....	172
MEDIODÍA.....	173
TURN	175
TOWER.....	176
TOUR.....	177
TORRE.....	178
VAN GOGH	179
VAN GOGH.....	181
VAN GOGH.....	182
VAN GOGH.....	183
OFRANDĂ	185
OFFERING.....	186
OFFRANDE.....	187
OFRENDA.....	188
NUME	189
NAME.....	191
NOM.....	192
NOMBRE.....	193
OCHI	195
EYES.....	196
YEUX.....	197
OJOS.....	198

STÂNCI	199
ROCKS	201
ROCHERS	202
ROCAS	203
ZORI	205
THE DAWN.....	206
AUBE	207
ALBA	208
ÎNĂLȚIMI	209
HEIGHTS	211
HAUTEURS.....	212
ALTURAS	213
CHIP	215
FACE.....	216
VISAGE.....	217
ROSTRO.....	218
STAMPĂ	219
STAMP	221
ESTAMPE	222
ESTAMPA	223
TREPTE	225
STEPS.....	226
MARCHES	227
PELDAÑOS	228
VEGHE	229
VIGIL	231
ATTENTE.....	232
VIGILIA	233
AȘTEPTARE	235
WAITING	236
ATTENTE.....	237
ESPERA	238

DEPARTE	239
FAR AWAY	241
LOIN	242
LEJOS	243
DESTIN	245
DESTINY	246
DESTIN	247
DESTINO	248
DIMINEȚI	249
MORNINGS	251
MATINS	252
MAÑANAS	253
CIVILIZAȚIE	255
CIVILIZATION	256
CIVILISATION	257
CIVILIZACIÓN	258
ÎNSUFLEȚIRE	259
ENLIVENING	261
ENTHOUSIASME	262
ÁNIMO	263
LINIȘTE	265
TRANQUILITY	266
TRANQUILLITÉ	267
TRANQUILIDAD	268



P R E F A Ț Ă

„Culoarea zilei – jurnal poetic” este o splendidă carte-album, o îngemănare de picturi și poezii. De visare, de emoții înluminătoare, de culori beatifice și metafore fericite.

Culoarea zilelor închide în ea toate ferestrele sufletului, pentru a le deschide nouă – mir vindecător pentru oricine răsfoiește paginile acestui jurnal poetic.

Pe șevaletul lui Horia Țigănuș – marea; iar pe pagina-șevalet a poetului Cristian Muntean – o splendidă traducere de albastru și turcoaz: turcoaz sufletesc, sedefuri gingașe, alb izvorător, auriu rugător, roșu îmbisericit, verde nădăjditor.

Locuri și locuiri, imagini ale ospitalității sufletești sau desene ale puterii emoționale și asociative a imaginației pictorului și a poetului, atunci când frumusețea atinge, fie și pentru o clipă, eternitatea. Totul este însoțit de veghea amintirilor. Cu fiecare pagină, devenim martori ai unui spațiu unde vom construi ființialul trecător, o „sinonimie a culorilor în ritm de vecernii”.

Răsărituri, așteptări, amieze, turnuri, chipiuri, case, doruri, țăr-muri sengețite, foi adăpostitoare și leitmotivul călătoriei: barca, însoțind nostalgii trezite de turcoazul mării atotștiutoare. Un cromatism solar, cotul de doamnă, cu o croazieră de sfințenie și gutui în catrene de greieri, ca-n „Poarta” – poem de trecere spre grădină, spre grădina cuvintelor, cu boabe de azimă atemporale – „unica realitate de trăit”.

Centrul de gravitație al acestei cărți-album rămâne marea. Marea ca un trapez zburător prins când de poet, când de pictor – același suflet, aceleași emoții albastre.

Ei împart același spațiu lăuntric – o însoțire aleasă, plăcută lui Dumnezeu. Este un jurnal poetic al imaginii și cuvântului, între sufletele a doi creatori-mărturisitori prin artă, la care vine harul.

Cele 50 de picturi – tot atâtea semne de poem. Fiecare pagină – o arhi și o ofrandă, ca în poemul „Tiberiada” din ciclul „Viața ne ninge în culori diferite”, sau în „Mușchetari”, în care veneai trecând printre briciuri de pescari pe mare – o armată a nostalgiei, în așteptarea pescuirii minunate. O așteptare poetică, sufletească.

Dansul cu amintirea nu încetează nicio clipă în poezia „Trecere”, „cuprinsă de strălucirea altei lumi”, în care poetul rostește în șoaptă:

*„recompun sufletul tău
din frăgezimi de petală aduse de zarea însorită
ce făcea din vară-poem.”*

Dar a sosit vremea să răsfoim Raiul – acuarela trezitoare dominată de roșu mult și zării dăruite cu lumină neînserată, sau despre „nașterea de sus”. Iar perechea pământeană din pictura Zare este un Rai cu nisip fericit de albastru și turcoaz, cu preajma dominată de aceeași barcă – garanție a călătoriilor –, un peisaj-cheie care descrie „două lumi care răsar una din alta”.

Desigur, acest ciclu liric semnat de Cristian Muntean, din cartea-album Culoarea zilei – jurnal poetic, cuprinde 50 de poezii ekfrastice – creații lirice ce descriu tablouri sau sculpturi, traducându-le într-un alt limbaj artistic, oferind reprezentări verbale ale acestora.

Autorii poeziilor ekfrastice sunt, în cele mai fericite cazuri, și poeți, și pictori – precum William Blake sau William Morris.

Poezia și pictura au fost adeseori numite arte surori. Iar poetul nu este nicidecum un simplu copist, ci un creator care pictează cu altă tușă, autor original al unor metaforizări de textură, ritm și ton. Cu alte cuvinte, îl asumă pe celălalt.

Dintre acești creatori remarcabili, se disting adevărate apogeuri ekfrastice, precum: W.H. Auden cu Musée des Beaux Arts, John Keats cu Ode on a Grecian Urn, W.C. Williams cu Tablouri pictate de Brueghel, John Berryman cu Peisaj de iarnă, W.D. Snodgrass cu poezii inspirate de Manet, Matisse, Monet, Van Gogh, dar și Anne Sexton și Diane Wakoski, inspirate de pictura lui Van Gogh.

Wallace Stevens spunea pe bună dreptate că „imaginația este a treia planetă”. Iar poeziile acestei cărți-album sunt, de fapt, scrisori deschise către pictor – poezia devenind un jurnal mai gingaș al acuarelei.

Le vom zări în fascinantul dialog dintre cei doi artiști, față în față cu companiile noștri din tumult, la trei pași de cer.

Și, cumva, o muză din alb, cu gândul la muzicieni-poeți: Schubert, Schumann, Chopin.

Astăzi, încântați, ne întoarcem în amintirea îndepărtată, în tărâmul albastru-turcoaz, pe care Cristian Muntean și Horia Țigănuș ni-l împărtășesc, amintindu-ne de magicele afinități ale lumii noastre. Și de liniștea frumuseții.

Fiecare poem și fiecare pictură șoptesc aieva: „*Marea e de Sus*”. Iar acest album de literatură vizuală și sufletească îți face sufletul să șoptească: „*Învelit îmi e sufletul în 50 de mări și în 50 de ceruri*”.

Liliana URSU



F O R E W O R D

„**The Color of the Day – Poetic Diary**“ is a splendid album book, a combination of paintings and poems. Of dreaming, of enlightening emotions, of blissful colors and happy metaphors.

The color of the days closes in it all the windows of the soul, opening them to new ones, a healing ointment for anyone who browses the pages of this poetic diary.

On Horia Tiganus’s easel the sea, and on the poet Cristian Muntean’s easel-page a splendid translation of the sea, the same and always different. Soulful turquoise, delicate mother-of-pearl, redeeming white, pleading gold, passionate red, hopeful green.

Places and dwellings, images of spiritual hospitality or about the emotional and associative power of the painter’s and poet’s imagination when beauty touches eternity for a moment. All accompanied by the vigil of the memories. With each page we become witnesses of an awakening existential construct „symphony of colors in the rhythm of vespers“

Sunrises, expectations, noons, towers, faces, houses, longings, proud shores, alluring bays and the leitmotif of the journey: the boat accompanying nostalgias awakened by the turquoise of the all-knowing sea. A crescendo, colors of autumn, with the scent of chrysanthemums and quince in the song of crickets as in „The Gate“ a poem of passage to the garden, to the garden of words, like a boat to another season, „the only reality to live“

The center of gravity of this album book remains the sea. The sea like a flying trapeze caught sometimes by the poet, sometimes by the painter, the same flight, different stories.

They share the same inner space or about good companions, pleasing to God. It is a dialogue between image and word, between the souls of two confessing christians through their art that comes to life.

The 50 paintings – just as many seeds of poems, each page of the book offers one, as in the poem „Tiberiada“ when „life snows us in different colors“. Or in „The Musketeers“ where we see three fishing boats at sea, like an armada of nostalgia waiting for the wonderful, saving catch.

The dance with memories never stops for a moment, as in the poem „Passage“, „encompassed by the brilliance of another world“ in which the poet truly whispers:

*“I recompose your soul
from the tender petals brought by the sunny horizon
what made summer a poem”*

But the time has come to browse Paradise, a stirring water-color dominated by a lot of red and dawn gifted with the unset light or about „birth from above“ and the earthly pair in the painting „Dawn“ is a Paradise with a happy waste of blue and turquoise, with the surroundings dominated by the same boat, guarantee of travels; it is the landscape – the key that unlocks „two worlds that rise from each other“.

Of course, this lyrical cycle signed by Cristian Muntean from the album „The Color of the Day – Poetic Diary“ includes 50 ekphrastic poems, a term designating lyrical creations that describe paintings or sculptures, translating them into another artistic language, wishing for verbal representations of the latter.

The authors of ekphrastic poems being in the happiest cases both poets and painters such as William Blake or William Morris.

The poetry and the painting have often been called sister arts. And the poet is by no means a simple copyist, but a creator who paints with words, an original author of metamorphoses of texture, rhythm and tone, even vision. I would list some of these extraordinary poets, creators of true ekphrastic masterpieces such as: W.H. Auden with "Musee des Beaux Arts", John Keats with "Ode on a Grecian Urn", W.C. Williams with "Paintings painted by Breughel", John Berryman with "Winter landscape", W.D. Snodgrass with poems "after" paintings by Manet, Matisse, Monet, Van Gogh and also Anne Sexton and Diane Wakoski inspired by the Van Gogh.

Wallace Stevens said that „imagination is the third planet“ and of course the poems in this album are actually disguised letters between the poet and the painter, the poem being a marine journal like the watercolors. And the sea? the sea in the fascinating dialogue between the two artists is actually an interrogative, sublime companion, the third planet.

And somehow the two of them make me think of poetic musicians: Schubert, Schumann, Chopin. We witness, delighted, the orchestration of the watercolor with the poem and vice versa. A state of wonder that Cristian Muntean and Horia Tiganus share with us, reminding us of the magnificent affinities of our lives. And of learning through proximity.

Every poem and every painting truly whispers: „*Great is the One Above*“. And after the visual and soulful reading of this book album, I feel like whispering to you: „*My soul is wrapped in 50 seas and 50 skies*“.

Liliana URSU



PRÉFACE

„**La couleur du jour – journal poétique**” est un splendide livre-album, une combinaison de peintures et de poèmes. De rêves, d’émotions illuminantes, de couleurs béates et d’heureuses métaphores.

La couleur des jours renferme en elle toutes les fenêtres de l’âme, les ouvrant pour nous, chrême de guérison pour qui conque feuillette les pages de ce journal poétique.

Sur le chevalet de Horia Țigănuș, la mer, et sur le chevalet-page du poète Cristian Muntean, une splendide traduction de la mer, la même et toujours autre. Turquoises d’âme, délicatesse nacrée, blanc rédempteur, or priant, rouge ecclésial, vert plein d’espoir.

Lieux et demeures, images de l’hospitalité spirituelle ou du pouvoir émotionnel et associatif de l’imagination du peintre et du poète quand la beauté touche un instant à l’éternité. Le tout accompagné de la veille des souvenirs. Au fil des pages, nous devenons les témoins d’un concept existentiel éveillé, „symphonie de couleurs au rythme des vêpres”.

Des levers de soleil, des attentes, des après-midi, des tours, des visages, des maisons, des nostalgies, des rivages altiers, des baies séduisantes et le leitmotiv du voyage: la barque qui accompagne les nostalgies éveillées par le turquoise de la mer omnisciente. Un crescendo, des couleurs d’automne, le parfum des chrysanthèmes et des coings dans le chant des grillons comme dans „Porte”

poème de passage au jardin, au jardin des mots, comme une barque vers une autre saison, „la seule réalité à vivre”. Le centre de gravité de ce livre reste la mer. La mer comme un trapèze volant, pris par le poète et le peintre, le même vol, des histoires différentes.

Ils partagent le même espace intérieur ou sur les bonnes compagnies, agréables à Dieu. C’est un dialogue entre l’image et le mot, entre les âmes de deux confesseurs chrétiens à travers leur art qui ressuscite. Les 50 tableaux – autant de graines de poèmes, chaque page du livre est une offrande, comme dans le poème „Tiberiade” où „la vie nous neige dessus en différentes couleurs”. Ou encore dans „Les Mousquetaires” où l’on voit trois barques de pêcheurs en mer, comme une armada des nostalgies attendant la merveilleuse pêche salvatrice. La danse avec les souvenirs ne cesse jamais, comme dans le poème „Passage”, „rempli de la leur d’un autre monde”, dans lequel le poète murmure en vérité:

*„Je recompose ton âme
des parfums de pétales diafanes apportés par le ciel
ensoleillé qui fait de l’été un poème”.*

Mais le temps est venu de feuilleter le Ciel, l’aquarelle d’éveil dominée par beaucoup de rouge et d’horizons doués d’une lumière sans crépuscule ou sur „la naissance d’en haut” et le couple terrestre dans le tableau „Horizon” est un paradis avec un heureux éparpillement de bleu et de turquoise, avec les environs dominés par la même barque, gage de voyages; c’est le paysage clé qui déverrouille „deux mondes qui jaillissent l’un de l’autre”. Bien sûr, ce cycle lyrique signé par Cristian Muntean du livre-album „La couleur du jour – journal poétique” contient 50 poèmes ekphrastiques, terme désignant des créations lyriques qui décrivent des peintures ou des sculptures, en les traduisant dans un autre langage artistique, dans le but d’être des représentations verbales de ces dernières.

Les auteurs de la poésie ekphrastique étant dans le meilleur des cas des poètes et des peintres tels que William Blake ou William Morris. La poésie et la peinture ont souvent été qualifiées d'arts-sœurs. Et le poète n'est en aucun cas un simple copiste, mais un créateur qui peint avec des mots, l'auteur original de métamorphoses de texture, de rythme et de ton, de vision même. Je citerai quelques-uns de ces poètes extraordinaires, créateurs de véritables chefs-d'œuvre ekphrastiques, tels que W.H. Auden avec „Musée des Beaux-Arts”, John Keats avec „Ode sur une urne grecque”, W.C. Williams avec „Pictures painted by Breughel”, John Berryman avec „Winter Landscape”, W.D. Snodgrass avec des poèmes d' „après” des tableaux de Manet, Matisse, Monet, Van Gogh ainsi que d'Anne Sexton et Diane Wakoski, également inspirées par Van Gogh. Wallace Stevens disait à juste titre que „L'imagination est la troisième planète” et bien sûr les poèmes de ce livre-album sont en fait des lettres déguisées entre le poète et le peintre, la poésie étant un journal marin tout comme les aquarelles. Et la mer? la mer dans le fascinant dialogue entre les deux artistes est en fait une compagnie interrogative et sublime, la troisième planète.

Et d'une certaine manière, ces deux-là me font penser aux musiciens poétiques: Schubert, Schuman, Chopin: Nous assistons, ravis, à l'orchestration de l'aquarelle avec le poème et vice versa. Cristian Muntean et Horia Țigănuș partagent avec nous un état d'émerveillement, nous rappelant les magnifiques affinités de nos vies. Et de l'apprentissage par le voisinage. Chaque poème et chaque peinture murmurent en vérité: „*Grand est Celui qui est en Haut*”. Et après avoir lu ce livre, à la fois visuellement et spirituellement, j'ai envie de vous murmurer: „*mon âme est enve-
loppée dans 50 mers et 50 cieux*”.

Liliana URSU



PRÓLOGO

„El color del día – diario poético” es un espléndido libro-álbum, una combinación de pinturas y poemas. Sueños, emociones iluminadoras, colores dichosos y metáforas felices: el color del día contiene en su interior todas las ventanas al mundo del alma, abriéndolas para nosotros, un crisma sanador para cualquiera que hojee las páginas de este diario poético.

En el caballete de Horia Țigănuș, el mar, y en caballete-página del poeta Cristian Muntean, una espléndida traducción del mar, igual y siempre distinto. Turquesas conmovedoras, delicadeza nacarada, blanco redentor, oro orante, rojo eclesiástico, verde esperanzado. Lugares y hogares, imágenes de la hospitalidad espiritual o del poder emotivo y asociativo de imaginación del pintor y del poeta cuando la belleza toca por un instante la eternidad. Todo ello acompañado por la mirada atenta de los recuerdos.

Al pasar las páginas nos convertimos en testigos de un concepto existencial despierto, „una sinfonía de colores al ritmo de las vísperas”. Amaneceres, expectativas, tardes, torres, rostros, casas, nostalgia, costas elevadas, bahías seductoras y el leitmotiv del viaje: el barco que acompaña la nostalgia despertada por el turquesa del mar omnisciente. Un crescendo de colores otoñales, el perfume de los crisantemos y el membrillo y el canto de los grillos, como en „Puerta”, un poema sobre el paso

por el jardín, el jardín de las palabras, como un barco que se dirige a otra estación, „la única realidad que nos toca vivir“. El mar como trapecio volante, tomado por el poeta y el pintor, el mismo vuelo, historias diferentes. Comparten el mismo espacio interior o la buena compañía, agradable a Dios. Es diálogo entre la imagen y la palabra, entre las almas de dos confesores cristianos a través de su arte resucitador. Los 50 cuadros – otras tantas semillas de poemas, cada página del libro es una ofrenda, como en el poema „Tiberiada“, donde „la vida nieva sobre nosotros en diferentes colores“. O en „Los Mosqueteros“, donde vemos tres barcas de pescadores en el mar, como una armada de nostalgia que aguarda esperando la maravillosa pesca salvadora. El baile con los recuerdos no cesa, como en el poema en el poema „Pasaje“, „lleno del resplandor de otro mundo“, en el que el poeta susurra con verdad:

*„Recompongo tu alma
con el aroma de los pétalos de diáfana que trae el cielo soleado
que hace del verano un poema“.*

Pero ha llegado el momento de hojear El Cielo, la acuarela del despertar dominada por mucho rojo y horizontes dotados de una luz sin crepúsculo o sobre el „nacimiento de lo alto“ y la pareja terrenal en el „Ciel“. Es el paisaje clave que desvela „dos mundos que brotan el uno del otro“. Por supuesto, este ciclo lírico firmado por Cristian Muntean del libro-álbum „El color del día – diario poético“ contiene 50 poemas ekfrásticos, término con el que se designan las creaciones líricas que describen pinturas o esculturas, traduciéndolas a otro lenguaje artístico, con el fin de ser representaciones verbales de estas últimas. Los autores de poesía ekfrástica son, en el mejor de los casos poetas y pintores como William Blake o William Morris. La poesía y la pintura se han descrito a menudo como artes hermanas. Y el poeta no es en absoluto un mero copista, sino un creador

que pinta con palabras, el autor original de metamorfosis de textura, ritmo y tono, de visión incluso. Me gustaría mencionar a algunos de estos poetas extraordinarios, creadores de verdaderas obras maestras de la ekfrástica, como W.H. Auden con „Musée des Beaux-Arts”, John Keats con „Oda sobre una urna griega”, W.C. Williams con „Cuadros pintados por Breughel”, John Berryman con „Paisaje de invierno”, W.D. Snodgrass con poemas „después de” cuadros de Manet, Matisse, Monet, Van Gogh, así como Anne Sexton y Diane Wakoski, también inspiradas por Van Gogh. Wallace Stevens dijo con razón que „La imaginación es el tercer planeta”, y por supuesto los poemas de este libro-álbum son en realidad cartas disfrazadas entre el poeta y el pintor, siendo la poesía un diario marino, igual que las acuarelas. ¿Y el mar? En el fascinante diálogo entre los dos artistas, el mar es de hecho un compañero interrogante y sublime, el tercer planeta.

Y en cierto modo, estos dos me recuerdan a los músicos poéticos: Schubert, Schuman, Chopin: asistimos, encantados, a la orquestación de la acuarela con el poema y viceversa. Cristian Muntean y Horia Țigănuș comparten con un estado de asombro, recordándonos las magníficas afinidades de nuestras vidas. Y del aprendizaje vecinal. Cada poema y cada cuadro susurran con verdad: „*Grande es Aquel que está Arriba*”. Y después de leer este libro, tanto visual como espiritualmente, tengo ganas de susurrarle: „*mi alma está envuelta en 50 mares y 50 cielos*”.

Liliana URSU



M A N S A R D Ă

mansarda copilăriei a prins viață
de noapte
heruvimi cu ochii cât cepele
au rămas agățați de fereastra copilăriei
martori tăcuți ai nopților albe
ce numărau zilele

apare soarele după orice ninsoare
vegbind dimineața amintirilor...
doruri crude în înserări târzii

zăpada pe acoperișuri se va rumeni
obraz de prințesă
pe care îl mângâi cu genele

LBRIS

We know
books



L. van 13



ATTIC

the childhood's attic has come to a
nightly life
cherubs keeping their eyes peeled
have remained hanging on childhood's window
silent witnesses to sleepless nights
counting the days

the sun comes out after every snowfall
watching over the morn' of memories...
raw longings in late twilights

the snow on the rooftops will turn crimson
a princess cheek
which i caress with my eyelashes



M A N S A R D E

La mansarde de l'enfance est vivifiée d'une
vie nocturne
des chérubins aux yeux écarquillés,
sont restés accrochés à la fenêtre de l'enfance
témoins silencieux des nuits blanches
qui comptaient les jours

le soleil apparaît après chaque chute de neige
veillant sur le matin des souvenirs...
désirs bruts dans les crépuscules tardifs

la neige sur les toits deviendra cramoisie
une joue de princesse
que je caresse avec les cils



ÁTICO

el ático de la infancia brotó vida
nocturna
los querubines con los ojos como platos
se quedaron colgados de la ventana de la infancia
testigos callados de las noches blancas
que contaban los días

sale el sol después de cada nevada
velando la mañana de los recuerdos...
anhelos crudos en atardeceres tardíos

la nieve sobre los tejados se enrojecerá
mejilla de princesa
que acaricio con las pestañas

LBRIS

We know
books

